Dosarul nr. 4r-3076/2026 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24121206-02-4r-23062026 Judecător: Denis GUZUN

D E C I Z I E
în numele Legii

07 iulie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecătorii: Adrian CEBRU și Marcel POPESCU

a examinat în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Felicia GUZUN, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 noiembrie 2025, pronunțată în cauza contravențională în baza procesului-verbal cu privire la contravenție din 16 octombrie 2024, întocmit în privința lui Valeriu SCURTU în baza art. 78/1 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond, de la 25.10.2024 până la 21.11.2025;
- în procedura instanței de recurs de la 23.06.2026 până la 07.07.2026.
Procedura de înștiințare legală executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Felicia GUZUN, Valeriu SCURTU a fost învinuit de faptul că la 23 septembrie 2024, ora 20:30, aflându-se în *****, a manifestat acte de violență în familie față de fosta soție Antonia SCURTU.

Astfel, acțiunile cet. Valeriu SCURTU au fost calificate în baza art. 78/1 Cod contravențional.

2. Conform art. 395 Cod contravențional, cauza contravențională pornită în privința lui Valeriu SCURTU în baza art. 78/1 Cod contravențional a fost expediată instanței de fond pentru examinare, conform competenței.

3. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 noiembrie 2025, procesul contravențional pornit în privința lui Valeriu SCURTU, învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional a fost încetat din motiv că nu există faptul contravenției.

4. *Hotărârea nominalizată a fost atacată cu recurs de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Felicia GUZUN,* prin care a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 noiembrie 2025 cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută decizia Inspectoratului de Poliție Ciocana privind sancționarea lui Valeriu SCURTU prin prisma art. 78/1 Cod contravențional.

În susținerea cererii de recurs, agentul constatator a menționat că între foștii soți Scurtu Valeriu și Scurtu Antonia s-a iscat un conflict, în urma căruia, conform raportului de expertiză medico-legală victimei Scurtu Antonia i-au fost cauzate leziuni corporale neînsemnate, drept urmare agresorul Valeriu SCURTU a fost supus monitorizării electronice în baza ordonanței de protecție a victimei Antonia SCURTU.

5. Conform art.471 alin. (1)-(2) Cod contravențional, *recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.*

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) Cod contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

6. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat este fondat și urmează a fi admis, din următoarele considerente.*

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.*

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01 februarie 2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04 octombrie 2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art. 8 alin. (2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.*

Conform art. 10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

Colegiul penal atestă că la judecarea cauzei, instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art. 458 Cod contravențional, în conformitate cu care, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

7. În fapt, Colegiul penal constată că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Felicia GUZUN, Valeriu SCURTU a fost învinuit de faptul că la 23 septembrie 2024, ora 20:30, aflându-se în *****, a manifestat acte de violență în familie față de fosta soție Antonia SCURTU.

Astfel, acțiunile cet. Valeriu SCURTU au fost calificate în baza art. 78/1 Cod contravențional.

8. Din analiza hotărârii, Colegiul penal atestă că instanța a reținut ca argument pentru încetarea procesului contravențional faptul că Valeriu SCURTU și Antonia SCURTU nu sunt membri de familie în sensul Legii nr. 45 din 01 martie 2007, fiind foști soți, calitate confirmată chiar de agentul constatator, astfel încât acțiunile reclamate nu cad sub incidența legii sus menționate.

Instanța de fond a mai reținut că întrucât, art. 78/1 Cod contravențional sancționează exclusiv maltratarea comisă de un membru al familiei față de alt membru al

familiei, iar la data faptei părțile nu aveau această calitate reciprocă, fapta nu poate fi încadrată în această normă.

Cu referire la argumentele expuse de instanța de fond în motivarea soluției de încetare a procesului contravențional, Colegiul penal atestă că argumentul central al hotărârii este viciat de o contradicție vădită. Instanța de fond a citat expres art. 3 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 45 din 01 martie 2007, potrivit căruia, *în condiţia de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, **în divorț**, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

Colegiul penal reține că acest text legal enumeră expres „persoanele aflate în divorț” ca membri de familie, în ipoteza locuirii separate, iar sintagma „persoane aflate în divorț” nu poate avea alt înțeles decât acela de persoane care au fost căsătorite și au divorțat, adică foști soți — exact situația din speță. Or, instanța de fond, deși a reprodus corect textul de lege, a ajuns la o concluzie diametral opusă conținutului acestuia, fără a explica de ce noțiunea de „persoane aflate în divorț” nu le-ar fi aplicabilă lui Valeriu SCURTU și Antoniei SCURTU, ambii recunoscuți ca foști soți.

Totodată, Colegiul penal constată că motivarea instanței de fond omite complet să verifice condiția de aplicare a art. 3 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 — anume aceea ca persoanele să se afle în locuire separată. Colegiul penal reține că, din moment ce norma citată chiar de instanța de fond este construită pe distincția dintre condiția de conlocuire (lit. a) și cea de locuire separată (lit. b), iar cea de-a doua ipoteză include expres persoanele divorțate, instanța de fond avea obligația să analizeze dacă foștii soți din speță se încadrau la lit. b) și nu să concluzioneze, fără temei, că noțiunea de membru de familie nu le-ar fi aplicabilă.

Colegiul penal mai atestă că, în ipoteza în care s-ar face abstracție de eroarea de interpretare semnalată supra, art. 2 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 definește violența în familie ca fiind ”acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaționale sau al comunicațiilor electronice, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral”, făcând trimitere, la rândul său, tot la definiția de la art. 3, care, așa cum s-a arătat, include expres persoanele aflate în divorț.

Cu privire la aplicarea art. 78/1 Cod contravențional, Colegiul penal reține că această normă sancționează „maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei”, iar noțiunea de „membru al familiei”, utilizată de norma contravențională, se interpretează, în lipsa unei definiții proprii în Codul contravențional, prin trimitere la actul normativ special care reglementează materia, respectiv Legea nr. 45 din 01 martie 2007 și nu printr-o interpretare restrictivă, contrară textului acesteia.

Colegiul penal constată că instanța de fond, aplicând o interpretare mai restrictivă decât cea rezultată din chiar norma pe care o citează, a restrâns nejustificat sfera de

aplicare a art. 78/1 Cod contravențional, contrar voinței legiuitorului, care a inclus expres foștii soți în categoria protejată.

Tot aici, Colegiul penal reține că o asemenea interpretare contravine și scopului declarat al Legii nr. 45 din 01 martie 2007, care este acela de a proteja persoanele împotriva violenței comise în context familial, indiferent dacă relația de familie (căsătorie) mai subzistă la momentul faptei sau a încetat prin divorț — situație frecventă și, de altfel, recunoscută expres de legiuitor tocmai prin introducerea sintagmei „persoanele aflate în divorț” în cuprinsul art. 3 alin. (2) lit. b).

Colegiul penal reține că a exclude foștii soți din sfera de protecție a legii ar echivala cu golirea de conținut a acestei prevederi exprese, ceea ce contravine principiului interpretării utile a normei juridice, potrivit căruia legea trebuie interpretată în sensul în care produce efecte, iar nu în sensul în care rămâne fără aplicare.

De asemenea, Colegiul penal atestă că, în cuprinsul hotărârii, probele pe care instanța de fond și-a întemeiat soluția nu au fost supuse unei analize corespunzătoare, nefiind realizată o examinare multilaterală și coerentă a întregului material probator administrat în cauza contravențională, nici a legăturii dintre diferitele mijloace de probă. Totodată, Colegiul penal reține că instanța de fond nu a motivat pentru ce anume a acceptat unele probe, respingându-le, în același timp, pe altele. Prin urmare, în pofida reglementărilor statuate de legiuitor la art. 458 Cod contravențional, care stabilesc aspectele de fond pe care instanța de judecată este obligată să le examineze, se constată că instanța a soluționat cauza în mod superficial și insuficient, fără a stabili cu certitudine vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 78/1 Cod contravențional, dând o interpretare eronată probelor administrate de agentul constatator și omițând să redea o argumentare exhaustivă a aspectelor de fapt relevante pentru soluționarea cauzei.

Astfel, în speță se constată că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate de agentul constatator, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei, hotărârea contestată fiind pasibilă de casare cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

Reieșind din necesitatea reparării erorilor admise, care nu pot fi înlăturate pe altă cale și constatând lipsa unei analize minuțioase și exhaustive a probelor existente la materialele cauzei, relevante pentru justa soluționare a acesteia, precum și faptul că argumentele instanței de fond sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei, hotărârea atacată fiind insuficient motivată, Colegiul penal consideră imperativ necesară casarea acesteia cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de fond urmează să țină cont de împrejurările expuse, să judece cauza în strictă conformitate cu legea și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Generalizând cele expuse, Colegiul Penal consideră oportun de a admite recursul declarat de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Felicia GUZUN, de a casa hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul

Buiucani) din 21 noiembrie 2025 și trimite cauza la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

9. Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2), lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Admite recursul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ciocana al DP mun. Chișinău, Felicia GUZUN, casează hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 21 noiembrie 2025 și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU